

JUBEL 2019 - Bymenigheten 20 år

– Samtaleopplegg: «Byen og den åpne døra»

Ingress til samtaleopplegg

Det står skrevet i Åpenbaringen 3: «Skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier Den hellige og sannferdige, han som har Davids nøkkel, han som åpner så ingen kan stenge, og stenger så ingen kan åpne: Jeg vet om dine gjerninger.»

Gratulerer, Bymenigheten - Sandnes! Tjue år som lærlinger i Guds misjon. Tjue år med Jesus-begeistring, ungdommelig pågangsmot og enorm frivillig innsats. Tjue år med drømmen om et deltagende fellesskap der alle bidrar med sin personlighet og sine egenskaper. Tjue år med brutte forventninger, sår, helbredelser, tilkjempet visdom og uante muligheter for framtiden. I noen øyeblikk stod dørene på vidt gap. Åpne hus. Åpne hjerter. I andre øyeblikk slo dører igjen, og vi kjente på skuffelse, forundring, fortvilelse, sorg. Svar på alle hvorfor fikk vi aldri. Men i gode stunder så vi kanskje, etterpåkløke, at stengte dører kunne hjelpe oss til å se etter andre dører, og gjennombrudd inn til mennesker.

For Bymenigheten på sitt beste, handler alltid om mennesker og relasjoner. Mindre om monumenter og posisjoner. Mennesker rundt bordet med Ordet i sentrum. Midt i byen. Om åpne dører. Åpne hjem. Om levende hus for flere generasjoner, der Jesus får være hjørnestein i alle våre grupper og gudstjenestefellesskap, uansett hvor vi samles.

«Den som seirer, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og aldri mer skal han forlate det. Jeg vil skrive min Guds navn på ham...»

Jeg er spent og forventningsfull: Hvem er de menneskene vi enda ikke kjenner som Gud skal fortsette å skrive sitt navn på og sin historie gjennom, her i Sandnes?

I Guds fremtid for oss er fysiske hus og bygninger bare midlertidige hjelpemidler. Det er mennesker som skal være søyler i et levende Guds tempel.

«Jeg vil skrive min Guds navn på ham, sammen med navnet på min Guds by, det nye Jerusalem som kommer ned fra himmelen, fra min Gud...»

ByMenigheten - Sandnes. Det var det navnet vi fikk underveis på vår tjueårige reise. Byen handler om vår nåtid og Guds framtid. Det ligger løfter i dette ordet. Menneskenes historie startet i en hage, men den skal slutte i en by, i følge Bibelen.

Mange snakker foraktfullt om byen, om stresset, maset og jaget, om forurensningen, om ensomheten, de brutte relasjonene og de negative sidene av individualismen i byen. Gud er like fullt historiens herre. Og på forunderlig vis samles mennesker i større og større byer. Gud lar det skje! Det skjer ute i verden, og det skjer i stadig større grad i Norge. Det skjer i Sandnes, en by i sterk vekst. En by med mange unge familier. En by med mange eldre.

Men ikke alltid er det slik at Guds folk følger etter til byen. Vi kristne har ikke alltid forstått oss på bylivet. Kristne har ofte lengtet tilbake til hagen og foraktet det urbane livet, for vi har sett alle farene, alle mulighetene for at gode verdier forsvinner. Vi har ofte vært redd for mangfoldet i byen.

Men byen trenger Gud! Byen trenger levende templer for Guds hellige ånd. Byen trenger menigheter til stede i alle nabolag, i form av to eller tre eller flere, samlet i Jesu navn, for der har Jesus lovet å være. Byen trenger kristne som elsker menneskene i byen og som er lys og salt i byen, som ber om fred for byen, som bygger og planter og deltar aktivt i samfunnslivet i byen, uten nødvendigvis å gjøre seg til ett med alle byens verdier.

Jeg tror navnet vårt rommer både vår nåtid og vår framtid, og vi skal bære det med stolthet. La oss elske og velsigne byen vår, om nødvendig, la oss ofre oss selv for menneskene i denne byen, slik Jesus ga seg selv for oss. Vi skal ikke isolere oss bak lukkede dører i byen vår. Men vi skal heller ikke gå helt opp i den og bli helt lik den. For vi er et annerledes folk. Denne byen er vår, og det er så mye vi er glad i her. Sandnes er en flott by å bo i for de aller fleste.

Og samtidig hører vi ikke til her. Vi er fremmede som ser frem mot en by som skal komme ned fra himmelen. Det som startet i en hage, skal slutte i en by. Jeg vil skrive min Guds navn på ham, sammen med navnet på min Guds by, det nye Jerusalem som kommer ned fra himmelen, fra min Gud

En menighet i byen og for byen: Guds misjon og Guds framtidvisjon.

*«Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, som ingen kan stenge.
Du som har holdt fast ved mitt ord og ikke fornektet mitt navn.
Jeg gjør deg til en søyle i min Guds tempel, og aldri mer skal han forlate det.
Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!»*

(Utdrag fra hilsen på jubileumsfesten 9. november fra Vidar M. Bakke, prest i jubileumsåret)

Samtaleopplegg

ISBRYTER

Jubileumshelga 9.-10. november, hva sitter vi igjen med av inntrykk, vi som var med?

OPP

Det kan være en brå overgang å gå rett i gang med bibel-lesing og spørsmål til samtale (etter åpning/måltid). Ta dere tid til å invitere Gud inn. Lovsang og tilbedelse er en slik hjelp til å la Jesus få være Herre over samlingen og gi han det rommet han lengter etter å ha i blant oss. Ofte kan OPP-delen være å gå på leting etter små og større ting å uttrykke takknemlighet over.

Den som leder kvelden kan f.eks. finne frem 2-3 sanger, gjerne på Youtube eller Spotify. (Evt. trykke opp tekst på ark). La det være sanger som flere har hørt og helst kan refrenget på. Hvis det er naturlig, syng med, eller lytt sammen i bønn og tilbedelse. **Tips: Hvis dere ber, forsøk å be kort og enkelt, så flere kan delta!**

INN

Les Åpenbaringen 3,7-13 og utdraget fra Vidars hilsen på jubileumsfesten, forrige side. (Hvis hilsenen er for lang å lese, kan lederen har forberedt seg på å dele hovedpoengene.) Anvend gjerne LOGG-metoden. Del tanker med hverandre.

Her er noen ledetråder til samtalen:

- Hva i brevet til Filadelfia vekker gjenkjennelse i vår situasjon, våre liv? Hva oppleves fremmed? Hva taler direkte til oss i dag?

- Hvilke minner ble vekket til live hos de av dere som var med på jubileumshelga? Gode minner? Mindre gode minner? Hva betyr det å stoppe opp og se tilbake slik vi nå har gjort?

- *«Bymenigheten på sitt beste, handler alltid om mennesker og relasjoner. Mindre om monumenter og posisjoner.»* Hvis det er sant, hvor går veien videre for oss?

- v. 11 sier: «Hold fast på **det du har** så ingen tar seierskransen fra deg!» Hva har vi?

- Hva menes med at **byen** både er vår misjon og Guds framtidsvisjon? Hva betyr det for oss?

UT

Se konkret for dere noen dere kjenner i denne byen som dere ønsker å se blant «søylene» i Guds framtidsby. Be om at de skal erfare glimt av himmel på jord gjennom oss!

«Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, som ingen kan stenge...

Du som har holdt fast ved mitt ord og ikke fornektet mitt navn...

Jeg gjør deg til en søyle i min Guds tempel, og aldri mer skal han forlate det...

Den som har ører, hør hva Ånden sier til menighetene!»